

Lidské tělo a osobní prostor – chráněný svět

Osobní prostor je chráněný svět, který nám umožňuje cítit se v těle a ve své osobnosti dobře. Osobní prostor funguje jako odrazová plocha pro nežádoucí vnější síly, souvisí s celkovou řečí těla, s osobními vibracemi a s vnitřními postoji (uvolnění, radost, napětí, hněv, strach), ztělesněnými v různých pozicích těla, vědomých i nevědomých. Uvědomovat si změny energií proudících ve fyzickém těle znamená chránit osobní prostor, nedovolit přístup nežádoucím vnějším vlivům. Součástí osobního prostoru je také emoční, mentální a éterické tělo. Éterické tělo je oživujícím elementem těla hmotného. Jsme „světlo vyzařující ohnivě bytosti“ a skrze živel ohně působíme na hmotu, (ať už tvořivým nebo rozkladným způsobem). Klíčem k uchopení podstaty hmoty je povědomí o tom, že jejím základem je také energie ohně.

Fyzické tělo je stěžejním klíčem k uchopení hutného zemského prostoru, je součástí všeho, co prožíváme. Střípky duše jsou součástí struktur lidského těla, včetně (živých) buněk. Každá buněčná struktura má specifickou úlohu pro fungování fyzického těla na základě biochemických a dalších procesů, které jsou provázané s mentální a psychickou strukturou člověka. Vše sjednocujícími spirituálními symboly pro fyzické tělo jsou oko, srdce, dech a postoj. Na nehmotné úrovni je člověk tvořen sedmi principy: instinkt, emoce, inteligence, intuice, rozum, vůle a princip vyššího vědomí. Tyto principy souvisí s energií živlů. Energie ohně se projevuje na úrovni buněčných jader, je součástí vnitřní tělesné teploty, na mentální úrovni souvisí s intuicí a energií myšlenek. Srdce pulsuje energií ohně, lidské tělo září, na neviditelné úrovni neustále vyzařuje proud nejrůznějších informací.

Hlava je hlavním centrem pro vytváření harmonie mysli, těla a ducha, pro komunikaci s vyšším vědomím. Bolesti hlavy

přichází nechceme-li vidět zásadní, povětšinou vztahové, záležitosti našeho života, které vytvářejí tlaky a pnutí, obcházíme je a vyhýbáme se jejich řešení. Krk nese hlavu, souvisí se sebeurčením, komunikací, nezávislostí. Hrdlo svírá úzkost ve chvílích, kdy dochází k ochromení vůle aktivně jednat. Odvážný člověk bez váhání nasadí vlastní krk pro záchranu druhých. Hlas je nástrojem nejen pro vyjadřování a komunikaci, je také nástrojem magické vůle. Tvář představuje nejvýraznější charakteristiku člověka. Někdy je naše tvář usměvavá a vlídná, přívětivá, nepřístupná nebo kamenná. Někteří lidé mají takzvaný „medvědí výraz“, nedají na sobě znát své pocity a postoje, nepoužívají mimiku, nehnou brvou (obočím) a téměř nemrkají a jejich obličej je nečitelný.

Svalstvo obličejů umožňuje mimiku, rozmanitost výrazů nám umožňuje přetvářku, díky které můžeme ztratit tvář. Masky, nasazené na tváři, spotřebovávají spoustu životní energie pro její udržení, čím více energie spotřebovává, tím více je ohroženo zdravé záření aury fyzického těla. Zdravá aura, vzhledem k celkové psychické energii, podporuje život a životnost hmotných věcí. Nezdravá aura může způsobovat destrukci všeho, co nás obklopuje, může působit odpudivě a dokáže zkazit náladu lidem, se kterými se setkáváme. V rámci hmotných předmětů může jít o elektroniku, která se častěji porouchá (takzvaně vyhoří), různé věci, například oblečení, se rychleji, než je běžné opotřebovávají, pokojové květiny neprosívají a uvadají.

První, co nás na tváři zaujme jsou oči. Co vidět nechceme, nevidíme. Mít jiskru v oku znamená vynikat přitažlivostí, být kreativní. Nejistotu nebo lež prozradí uhýbání pohledem. Podvědomě řízené pohyby očí sledují okolí, vyhledávají nebezpečné podněty. Oko je smyslovým orgánem, jímž vstupují informace do mozku. Hodnocení zrakem přijímaných informací není ideální, pokud jsme pod vlivem emocí. U barev je zajímavé, že oko podvědomě a přednostně zaostruje na červenou barvu, která přitahuje okamžitou pozornost, právě z

tohoto důvodu jsou například titulky na zpravodajských serverech červené, červené jsou koberece slávy, nápadné reklamní upoutávky také upřednostňují zvýraznění v červené barvě.

Svět vnímáme především vizuálně, vědomou pozorností, oči jsou orgánem těkajícím, souvisí s principem mužské energie jang. Oči je možné zavřít a nedávat pozor, nechránit osobní prostor tímto důležitým smyslovým orgánem. Oči je možné zavřít a přitom nepřestávat být přítomen – zaměřit se na proces vnitřního vidění, na ohnivý princip intuice (vnitřní záblesk). Tajemné místo mezi obočím souvisí s nadmyslovým vnímáním, s koncentrací na světelný bod za zavřenými očima, se šestým smyslem, se silou vůle a představivosti. Duhovka ve středu oka připomíná posvátný bod ve středu kruhu, zde je podobnost s mystickým symbolem pro Slunce. Smyslové vzruchy související s procesem vidění jsou reakcemi na světlo, barvy, tvary, stíny a pohyb.

Zrakem skenujeme prostor kolem sebe, rozostřený zrak umožňuje vše kolem sebe pozorovat uvolněným, magickým způsobem. Vůle, kterou někam směřujeme, působí skrze myšlenku a pronikavý pohled, obezřetností a pozorností je možné odrazit sílu cizí vůle. To, co nás dokáže velmi zneklidnit je (plamenný) pohled druhých lidí. Vyzařování očí – „elektrické výboje“ vzniklé v mozku se soustřeďují do očí. Neviditelné jiskřičky energie, (fyzikální elektrické podstaty), mohou být takové intenzity, že jsou schopny ovlivnit, ublížit, omámit. Pravidelným tréninkem můžeme rozšiřovat zorné pole vidění, k tomu nám napomáhají různé techniky, například vizuální ostrost zraku zvyšujeme koncentrací na jeden světelný bod (plamen svíce, odraz světla na vodní hladině). Pohled z očí do očí je důležitý, pokud je úhel pohledu během důležitého rozhovoru, pohovoru nebo třeba i hádky nastavený tak, že jeden z komunikujících sedí a druhý nad ním stojí, může se jednat o záměrné zdůraznění pozice nadřazenosti a vyvolání nejistoty a pocitu podrázenosti u sedícího partnera.

Sluch je spojen s ženskou energií jin, s elementem vzduchu, s pátým elementem (éterem), s rovnováhou a s hlubinným vnímáním, které vyžaduje vědomou koncentraci a tichou mysl. Co slyšet nechceme, neslyšíme, což nám může být na škodu, neboť zvuk rozechvívá esence bytí. Různé zvuky, melodie nebo slova, pokud je mysl nezaznamená, nejde je zachytit zpět. Podezřelé zvuky vnímáme podvědomě. Sluch představuje smyslový orgán, který nejde vypnout podobně jako můžeme zavřít oči, sluch je ve střehu neustále, dokonce i ve spánku. Labyrint vnitřního ucha souvisí s jasno slyšením. Většina vnímaných zvuků je pro nás jen informačním šumem. Náš sluch je uzpůsoben tak, abychom nevnímali veškerý prostorový a kosmický hluk.

Smyslové vzruchy, které souvisejí s čichem a chutí souvisí s elementem země. Se zemí nás nejvíce spojují nohy, znamenají životní stabilitu, rovnováhu, pohyb vpřed, osobní vývoj, seberealizaci. Kamkoliv jdeme všude za sebou zanecháme svou energetickou stopu (vyzařování aury). Chůze souvisí s tím, jak se člověk projevuje, jaký má vztah k hmotnému světu. Pomocí chůze směřujeme do cíle, je symbolem aktivní vůle, chůze je aktivována různými podněty, můžeme jít dopředu nebo stagnovat. Nohy někdy znehybní úlekem nebo se rozklepou strachem, říkáme, že vstávat levou nohou znamená nemít dobrý den (což může být program hodný přehodnocení). Sebeobelhávání může souviset s tím, že nás nohy neposlušují, potom se belháme o holi. V pohybu nám mohou bránit závazky, které nedokážeme plnit, pocity svázanosti s něčím, od čeho nedokážeme odejít. Pokud se neustále ohlížíme zpět, ve svém životě přešlapujeme na místě, máme strach vykročit do neznáma a osvobodit se od všeho, co nás spoutává.

Uchopíme-li svou dlaní patu, symbolicky poukazujeme na přítomný tok prvotních energií v těle. Zde je kladen důraz na energetickou sílu dlaně, vyzařující sílu ruky, a na patu, která představuje slabiny člověka. Pata symbolicky představuje místo, kudy může z těla unikat životní energie, poukazuje na

stav slabosti, duševní nebo psychické nevyrovnanosti. Chodidla znamenají pevný krok, pevný postoj, důvěru v životní cestu, zdolání překážek, odolnost, stabilitu a pochopení, že některé situace vyžadují změnu přístupu, změnu směru. Klenba chodidel je propojená s páteří, na chodidlech jsou koncentrovány reflexní body propojené s orgány fyzického těla. Zemská čakra, nacházející se pod chodidly, souvisí s přijímáním zemské energie. Balancování ve stoji na jedné noze se zavřenýma očima je tréninkem pro rovnováhu, navíc tímto způsobem provádíme masáž reflexních bodů na chodidle.

Okolnosti, které nás srazí na kolena, mohou souviset s ponižováním druhých, s nerespektováním jejich svobodné vůle. Nebo naopak s odmítáním vlastní hodnoty, s poslušností, která nám ubližuje, která způsobuje, že v různých situacích uvízneme nebo „zatuhneme“. Kolena odráží pýchu, tvrdohlavost, neohebnost, neústupnost, lpění na vlastní neomylnosti, povyšování se nad ostatní, žádostivost, aby se druzí podřídili naší vůli. Klouby celkově znamenají pohyb, pružnost, aktivitu, pokrok, nezávislost, samostatnost. Ztráta pohyblivosti kloubů odráží pasivitu, ztuhnutí na místě nebo odmítání realizovat potřebné změny, odevzdání odpovědnosti za vlastní život do rukou druhých lidí. Vyklobení upozorňuje na přehnanou aktivitu, na nerovnováhu, přetížení, zastavuje nás, pokud nedokážeme odpočívat. Kotníky představují rozhodnutí, kterým směrem se vydáme, souvisí se svobodou pohybu, nepřekážet sám sobě v uskutečnění přání a záměrů.

Poutníková hůl souvisí s páteří, životní břímě nese páteř, nerovnovážné síly působí na jednotlivé obratle, které nám pomáhají unést různé životní situace. Čím méně přepínáme svou sílu, čím větší je lehkost duše a životní harmonie, tím méně je páteř zatížená. Bezpáteřní jednání ochromuje stabilitu a správnou funkci páteře. Stejně tak poklonkování a ohýbání páteře proti vnitřnímu přesvědčení. Sedm krčních obratlů souvisí s energií sedmi zrakem viditelných planet zvěrokruhu. Dvanáct hrudních obratlů a dvanáct žeber souvisí s dvanácti

znameními zvěrokruhu. Bět bederních obratlů souvisí se čtyřmi živly a pátou jemnohmotnou esencí éteru. Pět křížových obratlů a pánev představují centrum tvořivé síly, centrum erotiky a sexuality, souvisí s křížovou čakrou, s lūnem životní energie (hadí síla). Čtyři obratle kostrče souvisí s uzemněním a zemskou energií.

S odložením všeho, co není naše, získáme lehkost, přestaneme řešit neřešitelné, snažit se někoho změnit, zachraňovat druhé za každou cenu. Svěšená ramena jsou znamením, že jsme obtěžkáni starostmi. Ramenní kloub představuje odpovědnost, náklad, přetížení, odolávání tlakům, vyvíjení neúčinné síly na řešení problémů, přísnost nebo slitování. Neodpovědné házení vlastních problémů na druhé souvisí s rovnováhou. Ruce symbolizují harmonii v dávání (pravá) a přijímání (levá). S uměním dávat a přijímat souvisí vnitřní stav vděčnosti. Hmat souvisí s elementem země. Pokud se něčeho urputně držíme a nemáme odvahu nebo sílu se pustit, máme strach uchopit život do svých rukou. A naopak, pokud odmítáme něco důležitého uchopit nebo pochopit, nebo pokud se vlivem různých těžkostí cítíme být zlomeni životem a svírá nás něco, co nemůžeme vydržet, pokud se něčemu bráníme "až do morku kosti" může dojít ke zlomeninám. Ostré lokty umožňují odstrčit něco od sebe, nenechat si vše líbit, ale symbolizují také zbabělost, pokud je naše bdělost ovládána zlostí. Vzplane-li v nás hněv, dlaň se sevře v pěst, pokud v nás něco opakovaně vře, dlaň se sevře v pěst nevědomky. Otevřené dlaně symbolizují otevřené srdce.

Prsty souvisí se životními detaily, které přehlízíme nebo naopak vyzdvihujeme, na které poukazujeme, pokud nám schází pádné argumenty. Ukazováček souvisí s obviňováním. Pokud na někoho často ukazujeme, vrací se nám to ve stejné míře, neboť ukazováček míří směrem od nás do prostoru na něco nebo někoho, ale další tři prsty otočené proti nám vrací vyslanou energii zpět do našeho energetického pole. Ukazováčkem vyhrožujeme, ukazujeme moc nebo nadvládu,

poukazujeme na to, co se stane, pokud nám nebude vyhověno. Zápěstí souvisí se svobodou nebo s omezením v tvořivosti, s tvůrčími schopnostmi, s tím, zda můžeme dělat to, co nás baví, s omezeními, která si vytváříme v mysli. Ruce mají úzký vztah s mozkiem, srdcem a vnitřním zrakem. Srdce chřadne, pokud nejsou opětovány naše city, pokud nedostává výživu skrze citové a dotekové podněty. Ruce, které „vidí“ se dotýkají světa, poznávají svět pomocí hmatového smyslu. Vědomě překřížené ruce a nohy znamenají silný ochranný postoj.

Prostřednictvím pohledu a přikládáním rukou na různé předměty jim předáváme energii ohně – sílu myšlenek, (ve vyhocených okamžicích může myšlenka působit energií blesku). Někdy si ani nemusíme uvědomovat, jak mohou být naše dlaně „nabitě energií myšlenek“. Myšlením, soustředěním a vlastní psychickou energií „vytváříme ohnisko“, které svou vůlí neboli volní silou soustředíme na cíl. Cílem může být cokoli, například emoční odolnost a neochvějná schopnost zvládnout náporů vnějšího chaosu. Soustředěním veškeré energie (záměru) do jediného ohniska se přibližujeme žádoucímu výsledku. Jakmile energii myšlenky odešleme, musíme svou vůlí přimět, aby se od obrazu cíle osvobodila, tím vyslaná energie získá lehkost, opustí naše energetické pole a může se volně pohybovat tam, kam potřebujeme. Běžně tak působíme na předměty, které prochází našima rukama, nebo myšlenkou a pohledem ale ne vždy si naše energetické působení uvědomujeme (například dárky, knihy, zrcadla, šperky, drahé kameny, a také papírové a kovové peníze – obzvláště pokud je dáváme nebo jimi platíme a nechce se nám je pustit z ruky). Podobně působíme na své energetické pole, podporujeme nebo blokuje osobní chráněný prostor, definovaný vyzařováním aury. Trénovaná vůle prochází různými zákoutími éterického prostoru vnějšího světa a cílenými „energetickými výboji“ zkoumá jeho dosud nevyužitý potenciál.

Rebeka Sprinncová

<https://www.psychologiechaosu.cz/>